

Els Hamelton verdient haar kost als politieagente en plukt bij VTM en VT4 de 'geldboom'

„Ook in uniform blijf ik
een vrouw”

Een van de mooiste dagen uit het leven van Els Hamelton was beslist de dag dat ze een oproep beantwoordde om politieagente te worden. Natuurlijk weet en ondervindt ze zelf dat de mens in de maatschappij meer en meer op zichzelf gericht is en een beetje met een keer meer voor zijn eigen zelf vecht. Daarom juist interesseert het beroep van politieagente haar des te meer. Tot op heden deed ze als politieagente het liefst de voetpatrouilles. Morgen zaterdag vindt de Oostendse Politiedag plaats, maar Els Hamilton zal niet in functie aanwezig zijn. Oorzaak moet bij de liefde worden gezocht. Op dinsdag 18 mei wordt immers een stralende baby verwacht.

Het zal wel met haar bewondering voor schrijfster Agatha Christie te maken hebben zeker, dat Els Hamelton als tiener de ambitie had detective te worden. Een wens die als het ware de weg wees naar het politiekantoor, waar ze haar 16de jaar als agente ingaat. Verkeersagente Els is een meid met verdraaid veel geluk als quizzer, die op verschillende zenders al flinke sommen kon achterover drukken. Onze agent-brigadier die zweert absoluut niet meer uit te zijn op promotie, gaat al acht maanden voluit voor de mooiste wens die ze in haar jonge leven koestert: een baby van haar en van partner Patrick.

Geboren op 15 juni 1962 was Els Hamelton de vierde uit een gezin van drie jongens en drie meisjes. Vader Guido werkte als mecanicien in de haven van Zeebrugge en moeder Marie-Louise Brackx wist volhardend en streng met haar halfdozijn kinderen om te gaan. Haar thuis bevond zich aan de Olmenlaan in de omgeving van de Mariakerkelaan.

In welk uniform je ook kruipt : wees vrouw !

De familie woonde ooit in Schotland en noemde aldaar Hamilton. Toen de protestanten het in de 16de eeuw haalden van de katholieken, is het gezin Hamilton naar België uitgeweken... waar de naam ooit verkeerdelijk als Hamelton werd genoteerd. Herinneringen aan het Keltenvolk zal pa wel altijd met een klein geutje whisky memoreren.

In haar prille jeugd was Els eerder sloebertje dan braaf wicht. Later liep ze humaniora en moderne talen in het Sint-Andreasinstituut aan de Kaaistraat. Ze studeerde niet slecht, maar wel alleen dan als ze er echt zin in had.

Met een vriendin sloot ze aan bij het zangkoor van de nonnen in de Mariakerkelaan, waar beide *lachteuten* in de kortste keren werden bedankt voor bewezen diensten.

Els geeft toe geen *artistiek* te zijn, om maar te zeggen dat men potlood, penseel, declamatie en toneel zeker bij haar niet moet zoeken. Ze was wat men noemt een *buitenkind* dat graag met vrienden speelt in de vrije natuur. Iets wat ze ergens weervond bij de Mariakerkse „Faso”, een soort scoutvereniging.

— Emancipatie, wat zegt dit een agente ?

— Els : „Hoe je ook in een broek kruipt, je blijft uiteindelijk nog altijd vrouw. Er zijn veel mannen die dit werk aanzien als een typische mannenjob. Naar mijn oordeel moet een vrouw hier niet onderdoen

voor een man. Geef toe dat, wanneer er zich moeilijkheden voordoen, een vrouw heel wat meer geduld kan opbrengen dan een man om tot een verzoenend compromis te komen.”

Staken draak met dikke madame...

Els Hamelton was 19 en werkte bij GB (Middelkerke) toen ze het plots niet meer zag zitten om haar leven lang in een grootwarenhuis te slijten. Wat een zegen toen op zekere dag haar ogen vielen op een examen dat uitgeschreven werd om, uit zowel jongens als meisjes, nieuwe politieagenten te recruteren. Haar vader zag er geen graten in... en moeder was er pas helemaal in de hemel voor.

— Een dame treedt aan...

— Els : „In onze tijd vonden de proeven nog in Oostende plaats. Het betrof lopen, zwemmen en evenwichtsbalk. Ooit was ik bij Hermes een middelmatig loper, terwijl ik bij Willen Is Kunnen een tijdje heel graag bij de jazzdancers aantrad. Het was in augustus 1980 dat ik als 18-jarige de politie school binnentrad.”

— Toch een aparte mannenwereld ?

— Els : „In de eerste dagen komt het er natuurlijk op aan wat over de wetgeving op te steken ; ietwat ervaring op straat op te doen en intussen wat *af te kijken* bij oudere collega's. Vechten ? Dat moet je in zijn normale proporties bekijken : knokken gebeurt normaal 's avonds en dan is er een collega en mogelijks ook een hond mee. Gebeurt er zoiets tijdens de dag, dan kan er nog altijd hulp worden bijgeroepen. Het is een kwestie van de gestelde situatie goed te evalueren !”

— Dan kom je voor de eerste keer op straat...

— Els : „Als je de eerste keer op straat gaat... is dat op zich natuurlijk geweldig onwennig. Vooral in mijn geval waren er

in die dagen nog niet veel vrouwen bij de politie. Als je dan al eens mag meehelpten met een oudere confrater, ben je natuurlijk apetrots.”

Quizlady van de pakkemannen !

— Een buitengewone belevenis ?

— Els : „Iets fantastisch, dat evenwel nog altijd een grap bleef. *Motoragent* Rik Van Hoorne had zich verkleed in een vrouw en zich aldus op de zulle van het politiebureau gezet. Op dit moment kwamen de collega's mij waarschuwen dat er een vrouwtje buiten zat te schreien. Ik ging er naar toe, sloeg mijn armen rond *de blèetende brèè vèèrtiene* en suste haar om niet meer te

schreien. Pas in het naar binnengaan in de gang... toen ik nogal een plakker van een zoen op mijn kaak kreeg, zag ik dat het Big Rik was. Hij was nogal *gemaquilleerd en getutematoid* !”

Om wat vlugger en meer tombolaplankjes te verkopen sneren foorkramers al eens, dat de aanhouder wint... en de broekschieter stinkt. Els Hamelton weet beter, ze heeft neus en oog om het geluk nooit meer los te laten. Niet minder dan vier televisiequizen schuimde ze met succes af.

— Rad van Fortuin...

— Els : „Dat was in 1990 en toen nog met Walter Capiou en ging omtrent woorden waarin stukken ontbreken. Normaal ben ik een enorm nerveus ding, maar eenmaal ik deelneem aan een quiz ben ik de kalmte in persoon. Allé hoe is dat nu mogelijk ! Wat ook, den Walter heeft mij toch nog

altijd 250.000 fr. opgebracht.

— Sla een slag ! en Zondag Josdag

— Els : „In 1995 heb ik op VT4 in het programma Sla een slag met Inge Moerenhout 100.000 fr. gewonnen. Bij VTM, in Zondag Josdag, won ik 1995 een weekend Eurodisney.”

— Agatha Christie, je keppe...

— Els : „Het was in 1997 dat ik bij Luc Appermont meedong voor de Vraag van 1 miljoen. Ik hield het bij Agatha Christie, die ik altijd graag gelezen heb. Quizen doe ik graag en amuseer er me danig mee. Ik hou me aan de stelregel, dat je op zulke momenten liefst kalm bent, iets wat dan belangrijker is dan slim zijn ! Ik keerde huiswaarts met een kwart miljoen.”

— Je reist graag... Jouw mooiste trip ?

— Els : „Dat zal Sri Lanka zijn — het vroegere Ceylon, ex-colonie van Groot-Brittan-

nië. Het eiland heeft een heel vriendelijke bevolking. Ik heb ook eens drie maanden in Amerika verbleven, waarbij mij als een heel aparte belevenis blijft: de emoties die je overvallen wanneer je in New-York de „State of Liberty” be-treedt.”

Zalig gevoel je eigen kind dat groeit onder je hart

Ja, Els heeft haar plechtige
communie gedaan... maar of
ze daarvoor als tiener al een
kloeke jongen gezoend heeft,
dat weet ze niet meer. Liefde ?
Dat is volgens haar respect
voor mekaar hebben en me-
kaar gaarne zien natuurlijk.

— **Els :** „Ik ben nu al drie jaar
samen met Patrick Dillen. We
voelen ons goed bij mekaar en
komen goed overeen. Kwam
daarbij dat we allebei een
kindje wilden. Dat moet vol-
gende meimaand voor mekaar
komen. Ja, ik ken het geslacht
van ons kindje al, maar zal het
lekker nog niet zeggen...”

— **Een kindje onder je hart
te dragen...**

— **Els :** „In het begin voel je
dat niet goed, tot het leven
zich daadwerkelijk manifes-
teert... en je aan het dromen
gaat over de toekomst die zo-
wel gezin als kind aanbelangt.
Sedert we hartsgrondig ons ei-
gen kind wilden, beseften we
als toekomstige vader en moe-
der voor welke verantwoorde-
lijkheden, die ergens je hele
manier van leven drastisch
veranderen, worden geplaatst.
Of we ook angst hebben ? La-
ten we stellen dat de gezond-
heid van onze baby ons na-
tuurlijk heel nauw aan het hart
ligt.”

— **Om en rond de beval-
ling...**

— **Els :** „We zullen waar-
schijnlijk proberen onder wa-
ter te bevallen. Daarna deinen
we weg in een drie maanden
durend zwangerschapsverlof...
dat nog kan uitgebreid worden
als je weet dat ik nog zo'n 800
overuren in petto heb. Goed
voor ons gezin-van-drie om
eens naar het zuiden van
Frankrijk of naar Spanje te
wippen.”

Oostende, da's mijn zèètje !

— **Morgen groeit je kind op
in een wereld waar wel altijd
ergens een Kosovo zal opdui-
ken...**

— **Els :** „Oorlogen zullen wel
altijd deel uitmaken van het
aardse leven. Libanon, Ierland,
Iran, Irak en noem maar op, er
is wel altijd ergens een oorlog
aan de gang. Ook Kosovo zal
zich oplossen. Het ergste hier-

bij is evenwel dat men altijd
met mensen te maken heeft,
terwijl het politici en hoge
ambtenaren zijn die over die
misère beslissen...”

De toekomst ligt voor Els
binnen gewone, menselijke
maatstaven. Ze zou willen ge-
lukkig zijn zonder veel proble-
men ; haar werk hebben en ge-
noeg overhouden voor een
etentje of een uitstap. *Het zijn
de kleine plezieren die het be-
langrijkste zijn in het leven,*
zegt Els. Ze is er van over-
tuigd dat de zon ook in *baby's
tomorrow* de grauwe wolken

zal verdrijven.

— **Els :** „Mijn innigste wens
is natuurlijk dat het een gezon-
de baby wordt en ik kan post-
vatten in de rei van de andere
kinderrijke politieagentes. Zo-
lang wij onze zes-uur-dienst
aan het lopen zijn zullen de
oma's wat graag voor hun
keppekind zorgen.”

— **Van Schotse origine... en
Oostende dan ?**

— **Els :** „Als ik met mijn
voetjes op de wereld blijf, dan
moet ik bekennen dat Oosten-
de niet alleen mijn geboorte-
stad is maar bovenal mijn op-
perste, ziltig zèètje !”

Zaterdag 24 april in en rond het Feestpaleis

Oostendse Politiedag

De stad Oostende komt naar jaarlijkse traditie met zijn politiebeleid naar buiten. Dat geldt de vele diensten die omwille van de veiligheid kunnen worden verleend, evenals de vele mensen — vrouwen en mannen — die de enorme verantwoordelijkheid dragen deze dienst waar te maken.

Voor de eerste keer zal Eddy Dupuis als hoofdcommissaris de Oostendse Politiedag, waarbij op het Wapenplein demonstraties van veiligheidsdiensten, motorrijders en hondenbrigade zullen plaatsvinden, leiden. Het Feestpaleis zal dan weer een burcht zijn van zovele infostanden, die elk op hun manier de burger vertrouwd willen maken met de helpende hand die de politie reikt.

Programma

13 u.30 : burgemeester Vandecasteele opent, open dag', waarna rondgang volgt met de genodigden. Het publiek kan doorlopend terecht bij de diverse infostanden.

Van 14 u. tot 17 u.30 : demonstraties voor het publiek op het Wapenplein door veiligheidsdiensten, hondenbrigade en motorrijders.

18 u. : toespraak door burgemeester Jean Vandecasteele en hoofdcommissaris Eddy Dupuis.

18 u.30 : drink aangeboden door het stadsbestuur aan genodigden en politiepersoneel.

(ET)

De Oostendse Politiedag? Een evenement waarvan, in de echte zin van het woord, jong en oud heel veel kunnen genieten. (Foto ET)